

34 страдахъ така. Защото показахте состраданіе на мои-тъ оковы, и на радо сърдце прияхте разграбуваніе-то на имотъ-тъ си, като знаехте че имате за себе си на небеса по добръ и траенъ имотъ. И тъй не напущайте дързновеніе-то си, което има голѣмо въздаяніе. ² Защото ви трѣбува търпѣніе, за да сторите волѣ-тъхъ Божіихъ, и да получите обѣщаніе-то. Защото ³ още твърдѣ малко врѣме, и ⁴ ще дойде тойзи който има да дойде, и не ще да ся забави. ⁵ „А праведный-тъ отъ вѣрж-тъхъ ще бѣде живъ;“ и „ако ся дръсне *нѣкой* назадъ, не ще да благоволи въ него душа-та ми.“ Ный обаче не сме ⁶ отъ тѣзи които ся дръщуватъ назадъ въ погыбель, но ⁷ отъ тѣзи които вѣруватъ за спасеніе на душж-тъхъ.

ГЛАВА 11.

1 А вѣра-та е осъществованіе на онѣзи нѣща за които ся надѣемъ, и извяеніе на онѣща които не ся виждатъ. Защото ² чрезъ нѣжъ бодохъ засвидѣтелствовани старозвѣстни-тъхъ.
3 Съ вѣржъ разумѣваме че ⁴ свѣтъ-тъхъ бы создаденъ съсъ слово-то Божіе, цѣто отъ не явяемы станахъхъ видими-тъхъ.
4 Съ вѣржъ ⁵ Авель принесе Богу жертвжъ по добржъ отъ Каиновжъ-тъхъ, чрезъжъ който бѣде засвидѣтелствованъ че е праведенъ, понеже Богъ даде свидѣтелство за дарованіе-тъ му; и чрезъжъ нѣжъ и слѣдъ смъртъ-тъхъ си, ⁶ още говори.
5 Съ вѣржъ Енохъ бы ⁷ прѣселенъ да не види смъртъ, и не ся намѣрваше, защото го прѣсели Богъ; понеже прѣди прѣселеніе-то му засвидѣтелствованъ бы, че е благоугодилъ Богу: А безъ вѣржъ не е възможно да угоди *нѣкой* Богу; защото който прихода при Бога, трѣбва да по-вѣрува че има *Богъ*, и че той бѣва мздовоздатель на тѣзи които го търсятъ.
7 Съ вѣржъ ⁸ Ное, увѣдоменъ отъ Бога за нѣща които не бѣхъхъ още видимы, убоя ся, и ⁹ направи ковчегъ за спасеніе на домъ-тъхъ си; чрезъжъ който осажди свѣтъ-тъхъ и станахъ наследникъ ¹⁰ на правджъ-тъхъ които е отъ вѣржъ-тъхъ.
8 Съ вѣржъ послуша ¹¹ Авраамъ, когато ся призываше да излѣзе *и отиде* на мѣсто-то

което имаше да земе въ наследіе, и излѣзе безъ да знае дѣ отхожда. Съ вѣржъ ся засели въ обѣщаннжъ-тъхъ земѣхъ както въ чуждѣхъ, и ² живѣеше въ шатры съ Исаака и Іакова ³ сонаслѣдници-тъхъ на исто-то обѣщаніе. Защото очакуваше ⁴ градъ-тъхъ който има основанія, и ⁵ на който художникъ и създатель е Богъ.
11 Съ вѣржъ ⁶ сама Сарра прия силжъ да зачне, и като бѣше ⁷ прѣминжла възрасть-тъхъ си роди, понеже позна ⁸ за вѣренъ тогожъ който ся обѣща. За това и отъ одного *человѣка*, а и той ⁹ замъртвѣлъ, народихъ ся множество ¹⁰ колкото звѣзды-тъхъ на небо-то, и като прѣсѣкъ-тъхъ който е по край морето, и който не може да ся прѣброи.
13 Всичкы тѣзи въ вѣржъ умрѣхъ, ² безъ да приимжтъ обѣщанія-та, но отъ ³ далечъгы видѣхъ, и увѣрихъ ся, и поздравихъ *гы*, като ⁴ исповѣдахъ че съжъ странни и пришелци на земѣхъ-тъхъ. Защото които така говорятъ, ⁵ показуватъ че търсятъ отечество. И ако помняхъ онова отъ което бѣхъ излѣзли, намѣрили бѣхъ врѣме да ся върнемъ. Но сега желаетъ едно по добро, ⁶ ерѣвъчъ небесно-то *отечество*; за това Богъ не ся срамува за тѣхъ да ся ⁷ казува тѣхенъ Богъ; защото имъ приготви ⁸ градъ.
17 Съ вѣржъ ⁹ Авраамъ, когато го опытуваше *Богъ*, принесе Исаака *жертвжъ*, и ¹⁰ единародный-тъхъ си приносеше тойзи който прия обѣщанія-та, Комуто бѣше ся рекло: ¹¹ „Въ Исаака ще ти ся наименоува сѣме;“
19 Като си помысли че ² Богъ може да възкрѣсна и отъ мъртвы, отъ дѣто по единъ начинъ *на възкрѣсеніе* го и пріе назадъ.
20 Съ вѣржъ ³ Исаакъ благослови Іакова и Ісава за това което имаше да стане.
21 Съ вѣржъ Іаковъ като бѣше на умираіне ² благослови всякого отъ сынове-тъхъ Іосифовы, „и ³ поклони ся *като ся подпрѣ* на фрой-тъхъ на тоягъ-тъхъ си.“
22 Съ вѣржъ ⁴ Іосифъ на умираіне прѣдизвѣсти за излѣзуваніе-то на сынове-тъхъ Израилевы, и поржча за кости-тъхъ си.
23 Съ вѣржъ, отъ какъ ся роди ⁵ Моисей, родители-тъхъ му крѣхъхъ го три мѣсеца, защото видѣхъ прѣкрасно дѣте-то; и не ся убояхъ отъ цареко-то ⁶ повелѣніе.
24 Съ вѣржъ ⁷ Моисей, като дойде на възрасть, отказа ся да ся нарича сынъ на

м Фил. 1; 7. 2 Тим. 1; 16.
н Мат. 5; 12. Дѣян. 5; 41. Іак. 1; 2.
о Мат. 6; 20. 19; 21. Лук. 12; 33. 1 Тим. 6; 19.
л Мат. 5; 12. 10; 32.
р Лук. 21; 19. Гал. 6; 9. Гл. 12; 1.
с Кол. 3; 24. Гл. 9; 15. 1 Пер. 1; 9.
т Лук. 18; 8. 2 Пер. 3; 9.
г Авв. 2; 3, 4.
ф Рим. 1; 17. Гал. 3; 11.
х 2 Пер. 2; 20. 21.
и Дѣян. 16; 30. 31. 1 Сол. 5;

9. 2 Сол. 2; 14.
а Рим. 8; 24. 25. 2 Кор. 4; 18. 5; 7.
б Ст. 39.
в Быт. 1; 1. Псал. 33; 6. Іован. 1; 3. Гл. 1; 2. 2 Пер. 3; 5.
г Быт. 4; 4. 1 Іован. 3; 12.
д Быт. 4; 10. Мат. 23; 35. Гл. 12; 24.
е Быт. 5; 22. 24.
ж Быт. 6; 13. 22.
з 1 Пер. 3; 20.
и Рим. 3; 22. 4; 13. Фил. 3; 9.
і Быт. 12; 1, 4. Дѣян. 7; 2;

3, 4.
к Быт. 12; 8. 13; 18. 18; 19.
л Гл. 6; 17.
м Гл. 12; 22. 13; 14.
н Гл. 3; 4. Отк. 21; 2, 10.
о Быт. 17; 19. 18; 11, 14. 21; 2.
п Вижъ Лук. 1; 36.
р Рим. 4; 21. Гл. 10; 23.
с Рим. 4; 19.
т Быт. 22; 17. Рим. 4; 18.
у Ст. 39.
ф Іован. 8; 56. Ст. 27.
х Быт. 23; 4. 47; 9. 1 Лѣт. 29; 15. Псал. 39; 12. 119; 19. 1 Пер. 1; 17. 2; 11.
и Гл. 13; 14.
ч Исх. 3; 16. 5. Мат. 22; 32. Дѣян. 7; 32.
ш Фил. 3; 20. Гл. 13; 14.
щ Быт. 22; 1, 9.
ъ Іак. 2; 21.
ы Быт. 21; 12. Рим. 9; 7.
ь Рим. 4; 17. 19. 21.
п Быт. 27; 27. 39.
р Быт. 48; 5. 16. 20.
л Быт. 47; 31.
ж Быт. 50; 24. 25. Исх. 13; 19.
з Исх. 2; 2. Дѣян. 7; 20.
и Исх. 1; 16. 22.
б Исх. 2; 10. 11.